

6) 1ste Behandling af Forslag om Tillæg til § 26 i Børnepligtsloven.
Mødet hævet.

88de Møde.

Fredeagen den 31te Mai.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Rigsdagsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds (Marchmann) har tilskrevet mig, at han agter med Thingets Samtykke at stille følgende Interpellation til Justitsministeren.

- 1) Om Regjeringen formener, at den Deel af Statsejendommene, som bestaae i værdifulde Archivsager, mere end andre Statsejendomme kunde bortskænkes uden Rigsdagens Samtykke;
- 2) om den høitærede Justitsminister agter at foretage Skridt, som forudsætte, at dette Spørgsmaal besvares bekræftende;

Denne Forespørgsel vil blive sat paa Dagsordenen for et følgende Møde, for at Thinget kan udtale sin Beslutning om, hvorvidt det vil samtykke i, at den stilles.

Man gif dernæst over til 1ste Behandling af det fra Landstinget oversendte Forslag til Lov om Gangstier i offentligt Diemed; hvilket findes indført i Landstingstidenden Nr. 107 Bag. 1702—1704, og, da Ingen begjærede Ordet, blev Spørgsmaalet, om Loven skulde gaae til anden Behandling, sat under Afstemning og eenstemmigt vedtaget med 51 Stemmer.

Derpaa gif man over til 1ste Behandling af det fra Landstinget oversendte Forslag til Lov om Forbud mod at offentliggjøre Efterretninger vedkommende Krigen. (vide Landstingstidenden Nr. 90 Bag. 1431 og 1432).

Grundtvig: Naar den Tid kommer, som jeg haaber dog vil komme, at Universtitet ikke længere har Monopol paa at trykke Almanakker, saa ville vi sikkert først faae ikke alene en billig, men ogsaa en god Almanak, en dansk Almanak, og da vil der, saavidt som

jeg kan skjønne, i Juli Maaned blive 3 Mærkedage — det er den 6te Juli, den 8de Juli og den 10de Juli. Den 6te Juli vil, som vi vide, føre en Anmærkning med sig, som er til Ære for Danmark, saalænge Danmark staaer; hvad Anmærkning den 10de Juli vil faae, det vil jeg overlade til Æsterslægten at bestemme, men hvad Mærke den 8de Juli vil faae, som er betegnet ved dette Forbud mod at bekyndtgjøre alle mulige Æfterretninger baade om de Høitstaaendes Reiser og om Armeen og selv om, hvor vore Skibe seile, da er jeg vis paa, at den vil faae et Mærke med et Udraabstegn i det Mindste. Jeg kan nemlig vel tænke mig, at med en vis Tankegang man da undertiden kan finde det nødvendigt, hvad der jo ogsaa staaer i Regjeringens Myndighed, til en Tid at forbyde Omtale af visse Ting i de offentlige Blade; jeg kan derfor jo nok tænke, hvordan man kan komme til det, som dog er langt fra min Tankegang, at det skulde være til en saadan Skade og Fare for Riget, at der i nogle Aviser tales frem og tilbage, som det jo altid skeer, om hvad man venter og om hvad man troer, der forberedes, men at man 2 Dage efter Slaget ved Fredericia og 2 Dage førend Vaabenstilstanden og Conventjonen i Berlin, altsaa da man nylig havde vundet den største Seier, som under nogen Omstændighed kunde have været at vente, saa at, dersom der virkelig førend dette Slag og denne Seier havde staaet Noget i Aviserne, som Regjeringen antog for galt, saa var det vist, at der kunde ikke have været Hjenden noget bedre bekyndt, end hvad der var den bekyndt førend den Dag — at man da, siger jeg, da man overalt havde istunde at slutte Fred, udgav en saadan forelobig Forordring, det er mig fra alle Sider aldeles ubegribeligt. Forresten er min Tanke om saadanne Ting den, at der hører netop den største mulige Offentlighed og Frihed i Tale og Skrift til under en stor og farlig Krig at bevare Folkets levende Deeltagelse i Begivenhederne, og at, om der derfor ogsaa var langt større Fare, end jeg kan see derved, at Hjenden muligt kunde erholde en Æfterretning, som vi ønskede, han ikke skulde have, saa er den Fare baade saa uvis og saa lille i Sam-